

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.52/2023/11.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. február 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A 2 rendbeli tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége miatt terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. október 17. napján kihirdetett 41.Kb.11/2023/30. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. október 17. napján kihirdetett 41.Kb.11/2023/30. számú ítéletével terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki tartási kötelezettség elmulasztásának vétségében [Btk. 212. § (1) bekezdés], ezért őt megrovásban részesítette. A bíróság a sértett által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 381.832.- forint büntető költség megfizetésére. Ellenben a bíróság a vádlott ellen tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége (Btk. 212. § (1) bekezdés) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[2] Az ítélet kihirdetését követően az ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapi határidőt tartott fenn, majd a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, 1 rendbeli, a Btk. 212. § (1) bekezdésébe ütköző tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége miatti büntetőeljárás megszüntetése miatt, további bűnösség megállapítása és halmazati büntetésül elzárás kiszabása végett. A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 212. § (3) bekezdése alapján az egyik részselekmény tekintetében a büntetőeljárás megszüntetéséről döntött. Az ügyészségi álláspont szerint a Btk. 6. § (3) bekezdésének a beiktatása mellett a jogalkotó nem érintette a Btk. 212. § (3) bekezdésében meghatározott megszüntető okot, a Btk. 6. § (3) bekezdése ugyanis csak a cselekmény rendbeliségére hat ki és nem érinti e bűncselekmény esetében fennálló különös részi büntethetőségi akadályt. Az ügyészség érvelése szerint a Btk. 212. §

(3) bekezdése alapján tehát a büntethetőséget megszüntető ok akkor állapítható meg, ha az elkövető az őt terhelő teljes gyermektartási kötelezettségét teljesíti, függetlenül attól, hogy a tartás mulasztására visszavezethetően a cselekménye hány rendbelinek minősül. Mindezek alapján a vádlott részbeni teljesítése nem büntethetőséget megszüntető ok, hanem a büntetés kiszabása körében a javára értékelendő enyhítő körülmény.

[4] A bünteteskiszabási körülményekkel kapcsolatban az ügyészség előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem értékelte a vádlott terhére azt a körülményt, hogy 2018. október 1. napjától folyamatosan, éveken keresztül, szinte havi rendszerességgel nem tett eleget a gyermekei után járó tartásdíjfizetési kötelezettségének, ugyanakkor enyhítő körülményként értékelte az időmúlást. Mindezek alapján a megrovás alkalmazás nem szolgálja a büntetés célját, ezért az ítélet megváltoztatására és terheltl vádlott bűnösségének további egy rendbeli, a Btk. 212. § (1) bekezdésébe ütköző tartási kötelezettség elmulasztásának vétségében történő megállapítására és vele szemben intézkedés helyett – halmazati büntetésül – elzárás büntetés kiszabására tett indítványt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.761/2023/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, kizárólag az ítélettel kiszabott szankció súlyosítása érdekében tartotta fenn. Utalt arra, hogy a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése alapján korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns és még fellelhető bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve – a vádlotti védekezéssel szemben – állapította meg az ítéleti történeti tényállást. Ezt követően az elsőfokú bíróság – tekintettel a 2022. március 1. napjától hatályos, a Btk. 6. § (3) bekezdésében foglalt, halmazatot és egyenkénti önálló elbírálást eredményező anyagi jogi rendelkezésre – a Btk. 212. § (3) bekezdés I. fordulata szerinti büntethetőséget megszüntető különös ok fennállta miatt törvényesen szüntette meg az 1 rb. a Btk. 212. § (1) bekezdésébe ütköző tartási kötelezettség elmulasztása vétsége miatti katonai büntetőeljárást, illetve határozata rendelkező rész A. részében a vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rb. a vád tárgyává tett gyermek érdekeit sértő és család elleni bűncselekményben, amelynek minősítését törvényesen állapította meg.

[6] A bünteteskiszabás keretében kifejtette, hogy nyomatékos súlyosító körülményként értékelendő a vádlotti szándék kitartó jellege. Álláspontja szerint anyagi jogszabályt sértően enyhe szankciót alkalmazott az eljáró katonai tanács, amikor a vádlottal szemben mindössze a Btk. 64. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott megrovás intézkedést alkalmazott elbírált vétsége miatt, mivel ez a szankció alkalmatlan a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok – különösen a speciálprevenció – maradéktalan elérésére. A főügyészi álláspont szerint a vádlottal szemben súlyosabb szankcióul a középértéket elérő időtartamú próbára bocsátás intézkedés kell alkalmazni az ítéltáblai eljárásban. A bíróság további járulékos rendelkezéseit – az előterjesztett polgári jogi igény más törvényes útra utasításáról, illetve a bűnügyi költségnek a vádlott általi viseléséről szólóakat – törvényesnek tartotta.

[7] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.11/2023/30. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a felhívott súlyosító körülmény értékelésével, a vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki a Btk. 65. § (1) és (3) bekezdésének megfelelő próbára bocsátás intézkedést, illetve a bűnügyi költség vádlott általi viseléséről szóló rendelkezésnél a Be. 575. § (3) bekezdését is hívja fel. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy a vádlott általi utólagos teljesítésre figyelemmel is változatlan formában fenntartja az indítványában foglaltakat.

[8] A védő a fellebbezésre és a főügyészi átiratra tett észrevételei között a fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság mind az anyagi, mind az eljárási jogszabályoknak maradéktalanul megfelelő határozatot hozott, így megváltoztatására nincs lehetőség. Álláspontja szerint a további súlyosító körülményként figyelembe venni kért kitartó jellegű szándék az eljárásban nem értékelhető, továbbá sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe enyhítő körülményként a szakértői véleménnyel is alátámasztott azon körülményt, miszerint a vádlott több komoly, krónikus megbetegedésben szenved, melyek között olyan is akad, amely nem az alkoholfogyasztás következménye. A védő a 2024. január 29. napján benyújtott beadványának mellékletével igazolta, hogy a vádlott a még fennálló tartásdíj-különbözetet a jogosult részére 2024. január 23. napján átutalta, erre való tekintettel kérte az ügyészség megnyilatkoztatását azzal kapcsolatosan, hogy a fellebbezésüket fenntartják-e.

[9] A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, illetve tartották fenn. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre – alkalmazott intézkedésre – vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék katonai tanácsa nem vétett-e az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a Be. 508. § a) pontja alapján törvényesen tért át tárgyalásra, ezt követően a tárgyalásra vonatkozó szabályokat maradéktalanul betartotta, a vádlottat, a tanút és a szakértőket törvényes figyelmeztetéseket alkalmazva megfelelően kioktatta. A katonai tanács az apaság vélelmének megdőntése tárgyában a vádlott által indított

perre figyelemmel a tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást indokolatlanul függesztette fel, de azt az ítéltábla hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot a büntetőeljárás folytatására utasító végzését követően folytatta.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének A./ részében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített és törvényesen minősítette a vádlott bűncselekményét. A vádlott azzal a magatartásával, hogy jogszabályon alapuló és a Szolnoki Járásbíróság végrehajtható végzéseiben előírt gyermektartási kötelezettségét a vádemeléstől a 2022. november 25. napjáig terjedő időszakban önhibájából nem teljesítette, megvalósította a Btk. 212. § (1) bekezdésébe ütköző tartási kötelezettség elmulasztása vétségének törvényi tényállási elemeit. Az elsőfokú bíróság a Btk. 212. § (3) bekezdése szerinti speciális büntethetőséget megszüntető ok fennálltára tekintettel az ítélet B./ részében a vádlottal szemben az 1 rendbeli tartási kötelezettség elmulasztása vétsége miatti büntetőeljárást törvényesen szüntette meg a vádemelésig terjedő időszak vonatkozásában.

[13] Az ügyésznek a büntetés súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezése nem alapos.

[14] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [43] bekezdésében helyesen tárta fel és értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindezen bűnösségi körülmények egybevetésével, különös tekintettel a vádlott által elkövetett cselekmény társadalomra veszélyessége csekély fokára, úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben büntetés kiszabása szükségtelen, ezért őt megrovásban részesítette.

[15] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nincs olyan nyomatékos, bírói értékelés körébe eddig nem vont körülmény, amely a vádlott büntetésének súlyosítását indokolná, figyelemmel arra a körülményre is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a vádlott a gyermektartás jogosultja részére további 250.000.- forintot megfizetett. Az ügyészség által figyelembe venni indítványozott súlyosító körülmény amiatt sem nyerhet értékelést, mivel a vádemelést megelőző, valóban hosszabb időszak tekintetében a vádlotti teljesítésre figyelemmel a büntetőeljárás megszüntetésére került sor, a próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával pedig a másodfokú katonai tanács amiatt nem értett egyet, mivel a vádlott szakértői véleményben is rögzített állapotára való tekintettel jelen típusú bűncselekmény jövőbeni elkövetése tekintetében annak speciális visszatartó hatása nem érvényesülhetne.

[16] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további – a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítására, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései is törvényesek, azonban a bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezés indokolása – ahogyan azt a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség is

indítványozta – kiegészítendő a Be. 575. § (3) bekezdésének felhívásával, ezt a másodfokú katonai tanács pótolta.

[17] A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. február 16.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.11/2023/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.52/2023/11. számú végzése folytán 2024. február 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált. A megrovás intézkedést az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésekor szóban, majd pedig annak kézbesítése útján a bíróság fogatosította.

Budapest, 2024. február 16.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke